

Em faig gran, no té una altre explicació. Tot el dia amunt i avall sense parar però al vespre t'adones que no has fet res. Cada cop més cansat, cada cop més fart. I si ara és així, imagina't dintre d'uns anys, imagina't en el dia 26/05/2026, posem el cas. Amb 58 anys! Amb uns fills adolescents (sí, es ben cert, vaig anar tard) i amb la mateixa feina horrible que em vaig assegurar aquell fatídic dia que vaig fer oposicions. La dona...vols dir que seguiré tenint la mateixa dona? Però bé, imagina't en els millor dels casos: la dona ja m'ha fotut la puntada de peu i jo he reviscolat, com la majoria de companys que ja hi han passat i gaudeixen del paradís. Els meus fills –mascles-, de ben segur que m'odien per haver deixa't d'estimar la seva mare. La seva mare m'odia per no haver estat feliç amb mi i, m'odia també ara, per ser feliç sense mi. Posats a imaginar, fem-ho en positiu.

Imagina't que has deixat de treballar o que treballes en una feina on se't valora, on estàs satisfet i on et permet desenvolupar-te com a persona , com a ésser humà i no pas com a un autòmat. Ara deixa d'imaginar-t'ho i fes-hi quelcom. La teva vida està dictada en bona part per les decisions que prens en tot moment, les bones i les no tant bones. Unes podran ser intrascendents, altres, però, podran arribar a ser claus a la teva vida. A no ser que creguis que per molt que triïs, el teu camí ja està predestinat.

Posem-nos a la pell -per exemple- de dos il·lustres escriptors: Salvador Espriu i Miquel Martí i Pol. Es curiós que tots dos s'apropessin a la literatura, amb especial dedicació a la poesia, “afavorits” per la convalescència d'una malaltia. Predestinats?, potser sí. Però crec que hi ha persones que els és inherent un neguit interior que, un “clik”, un ressort (res a veure amb un camp de golf), ...una circumstància que els predisposà a experimentar les seves potencialitats. Tu però n'has de fer el gest. De tu depenen les teves decisions. Si, d'acord, moltes et vindran condicionades. I el teu cervell ja haurà triat abans de fer-ho tu! Però si el teu convenciment és seguir un camí i tries les decisions adequades, aquell camí el caminaràs. Jo vull donar la volta al món en un vaixell de vela: si la teva prioritat és això, ho aconseguiràs. Jo vull ser President de Catalunya. Si prens les decisions adequades ho aconseguiràs?, potser sí o potser no, però en el camí, en aquella intenció última, les teves decisions t'hi portaran...encara que sols sigui per ser president de la comunitat. Ets tu qui poses fre a les teves expectatives, principalment. Canvieu doncs!

Va, segueix imaginant que ets en el dia 26/05/2026. Has acabat de pagar la hipoteca del teu pis. Bé, perdó, del pis de la dona. Com ja t'havies imaginat, et va fotre la puntada de peu sols que, per companyia, tens el gos que et van demanar de comprar els teus fills com a condició del xantatge emocional arrel de la separació. Segueixes amb la mateixa feina de merda sols que ara t'has tabaquitza't i alcoholitza't, degut -probablement- a aquell neguit inherent que no has sabut canalitzar adequadament. No has fet la volta al món en vela, no has estat President de la Generalitat, però en els viatges que t'ha proporcionat l'absenta, m'he fet un tip de navegar. I en els deliris de dirigir aquest gran país, ho he aconseguit...i en català.

Imagina't en el dia 26/05/2026. Aquesta data no et dirà res, tant sols que és cap i cua. Llança sempre tu els daus damunt el tapet, que no te'ls llancin més per a tu. I si la jugada no et surt bé, torna-hi. Imagina't en el dia 26/05/2026 sent només tu l'amo del teu futur.